

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 30^{ΗΣ} ΜΑΪΟΥ 1940

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΜΑΡΙΝΟΥ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΥ

— — — — —

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΑΘΛΟΘΕΣΙΑΙ

Γίνεται δεκτή ἡ ἐκ δο. 10.000 ἀθλοθεσία τῆς κοινότητος Γαλαξειδίου πρὸς συγγραφὴν τῆς ἱστορίας τοῦ Γαλαξειδίου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς παρουσιάζει τὰ ἀποσταλέντα νέα βιβλία, εἰδικῶς δὲ τὸν ἄρτι ἐκδοθέντα 11^{ον} τόμον τοῦ περιοδικοῦ τῆς ἱστορικῆς ἐταιρείας «Ἑλληνικά».

— — — — —

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΓΕΩΛΟΓΙΑ.—Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς γεωλογικῆς κατασκευῆς τῶν Βορείων Σποράδων*, ὑπὸ *Ι. Παπασταματίου* καὶ *Γ. Μαρίνου*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Γεωργαλά.

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ ἔτους 1938 συνεχίσαμεν τὰς ἐρεῦνας μας ἐπὶ τῆς γεωλογικῆς κατασκευῆς τῶν Βορείων Σποράδων¹, ἐνισχυθέντες ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Πρὸ τῆς μεταβάσεώς μας εἰς Σποράδας ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον, ὅπως ἐκτελέσωμεν διαδρομὰς τινάς, ὅσας τὰ διατιθέμενα μέσα μᾶς ἐπέτρεπον, εἰς τὴν παραθαλάσσιον ζώνην τῆς Βορείου Εὐβοίας, τὴν κειμένην ἀπέναντι τῶν Σποράδων νήσων, ἵνα συσχετίσωμεν καλῦτερον τοὺς εἰς τὰς δύο αὐτὰς περιοχὰς ἐμφανιζομένους γεωλογικοὺς ὀρίζοντας.

* J. PAPASTAMATIΟΥ and G. MARINOS.— Untersuchungen über den geologischen Ban der Nord-Sporaden.

¹ Πρακτικά Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, 13, 1938, σ. 45.

Ἠκολουθήσαμεν τὰς κατωτέρω διαδρομὰς :

Βόρειος Εὐβοία (Ἁγία Ἄννα, Ξηρονόρος, Ἁγιος Βασίλειος, Ποντικονήσι). *Σκόπελος* (Πάνορμος, Ἁγνώντας, Λιμνάρι, Ἁγιος Ρηγῖνος, Ἀϊ-Γιάννης τὸ Καστρί). *Πιπέρι-Γιούρα-Ἀλόνησος* (Πατητήρια, Γέρακας). *Σκόπελος* (Ἀϊ-Γιάννης τὸ Καστρί, Γλιστέρι).

Ἀνακοινοῦμεν σήμερον τὰ νεώτερα στοιχεῖα τὰ προκύψαντα ἐκ τῆς ἐπιτοπίου μελέτης, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ δώσωμεν ἐν καιρῷ πλήρη τὰ στοιχεῖα τῆς ἀναληφθείσης ἐργασίας.

I. Ἡ νησίς Ποντικονήσι καὶ ἡ παρακειμένη νησίς Πράσο παρὰ τὸ ἀκρωτήριον Ἄρτεμῆσιον ἀποτελοῦνται ἀπὸ δολομιτικά στρώματα¹ ὅμοια καθ' ὅλα λιθολογικῶς πρὸς τὰ ἐμφανιζόμενα εἰς Σκιάθον καὶ Σκόπελον. Οὕτω καταδεικνύεται ἡ ἔκτασις τοῦ τριαδικοῦ δολομιτικοῦ ὀρίζοντος καὶ ἡ σημασία αὐτοῦ διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς σχετικῆς ἡλικίας τῶν μεταμορφωμένων στρωμάτων τῆς Σκιάθου.

II. Ἡ μεγάλη μετὰπτωσις ἡ διερχομένη διὰ τῶν ὄρμων Σκοπέλου καὶ Σταφύλου βυθίζει ὑπὸ τὴν θάλασσαν τὰ τριαδικὰ δολομιτικά στρώματα. Πράγματι δὲν ἐμφανίζονται οὔτε εἰς τὸ ὄρος Προφήτης Ἥλιος τῆς Σκοπέλου οὔτε εἰς τὰς λοιπὰς Σποράδας νήσους, τὰς κειμένας ΝΑ καὶ Α τῆς Σκοπέλου, τοῦλάχιστον τὰς μέχρι τοῦδε ὑφ' ἡμῶν ἐρευνηθείσας.

III. Εἰς τὸ νότιον τρίτον τῆς νήσου Πιπέρι ἐμφανίζονται νεογενῆ λιμνογενῆ ἰζημάτα ἀποτελούμενα ἀπὸ μάργας λευκάς, λευκοτέφρους καὶ κιτρίνας καὶ ἀπὸ μαργαϊκοὺς ἀσβεστολίθους. Ταῦτα διατηροῦν ἀπολιθώματα (Planorbis, φυτικά λείψανα καὶ ἄλλα), ὧν ὁ προσδιορισμὸς θὰ καθορίσῃ, ἐλπίζομεν, τὴν ἀκριβῆ ἡλικίαν τῶν ἰζημάτων. Τὰ νεογενῆ αὐτὰ στρώματα, ἅτινα ἀναπτύσσονται ἐπὶ τῶν κρητιδικῶν ἀσβεστολίθων τῆς νήσου, ἀρχίζοντα ἀπὸ ὕψους 40 μέτρων ὑπερθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης καὶ φθάνοντα μέχρι τῶν 280 μέτρων, εἶναι ὀριζόντια ἢ κλίνουν ἐλαφρῶς πρὸς νότον. Οὕτως ἀποκαλύπτεται ὅτι τὰ ὄρια τῆς νεογενοῦς λίμνης, ἧς αἱ ἀποθέσεις ἦσαν μέχρι τοῦδε γνωσταὶ μόνον εἰς τὴν Ἀλόνησον², ἐπεξετείνοντο πρὸς τὰ ΒΑ μέχρι τῆς νήσου Πιπέρι καὶ βεβαίως πέρα αὐτῆς, ἐφ' ὅσον ἐκεῖ αἱ ἀποθέσεις τῆς ἀπαντοῦν εἰς τόσον μέγα πάχος.

ZUSAMMENFASSUNG

Im Verfolg ihrer vorangegangenen Mitteilung geben die Autoren die neueren Daten an, die sie aus der an Ort und Stelle erfolgten Untersuchung der Sporadeninseln und von Nord Euboea feststellen konnten.

¹ Εἰς τὸν γεωλογικὸν χάρτην τῆς Εὐβοίας τὸν συνταχθέντα ὑπὸ τοῦ Deprat αἱ νησίδες αὐταὶ φέρονται ἀπαρτιζόμεναι ἀπὸ ἀσβεστόλιθον τοῦ Καινομανίου.

² VIRLET TH., Expédition scientifique de Morée, *Section de sciences physiques*, 2, Paris, 1834.

I. Die triasischen Dolimitschichten, die in den Inseln Skopelos und Skiathos gefunden wurden, kommen auch auf der beim Cap Artemision von Nord Euboea gelegenen Insel Pontikinissi und auf dem daneben gelegenen kleinen Inselchen vor.

II. Aus den bisherigen Untersuchungen wurden die vorerwähnten Dolomitschichten in keiner der übrigen Sporaden festgestellt.

III. Auf der Insel Piperi kommen auch analoge limnische Neogenbildungen, wie die der Insel Halonissos vor.

